לאוין פא טוש״ע

וסעיף י פב ג מיי׳

:סימו פב סע"ב פא ב מיי שם הלי יד

סמג שם טוש"ע אה"ע סי פ סעיף א

פב סעיף ג: פג ד מיי שם הלי ו סמג

פ סעיף ח: פ מיי שם הלי ג טור

:ט"ע שם סעי ד ה פה וזח מיי׳ פכ״ל מהלי אישות הלי ה

ומיני פי"א מהלי איסורי וניים פיינו נוגלי נוסותי ביאה הלי יט סמג לאוין קיח טור אה"ע סימן פ

וטוש"ע י"ד סימן קלה חווי י

פו טיכ מיי׳ פ״ז מהל׳

סמג עשין כז טוש"ע א"ח

סימן קסט סעי׳ א וטוש״ע י״ד סימן רסז סעי׳ יז:

ברכום הלי ז ומייי

שם טוש"ע אה"ע סי

טוש"ע אה"ע סיי

וסמג שם

ロ
と
.

ןפי בעלי זיו והדר ערוך (ה לה) נפיי בעני די והקר ערון בערך זיו. פיי יפים וגאים בפירוש ראשית חכמה], ב) ופי׳ בעלי בשר ר״חו. ד) ועירובין נא. וש"נן, ה) [לעיל מח.], ו) [גיי הערוך בערך הרק בהריקאי], ז) [ל"ל ואמר], לטיל ד: ט) [פ״ל היום למיל ד: ט) לעיל ד: ט) למיל ד: ט) למיל ל היוטב פרש״י לקמן קה. ד״ה בחריקאין, ט ס״א באדס, ט מושיב המזון לפני השרים כל"ל. רש"ל,

תוספות רי"ד אמר ר"פ בדיק לן ר"ה ב"ח היא אומרת להניק . והוא אומר שלא להניק הוא. הוא אומר להניק והיא אומר׳ שלא להניק מהו כל היכא דלאו אורחא לה שומעים אורחא ולאו אורחא מאי בתר דידיה אזלינן או בתר דידה אזלינן. ופשיטנא לי׳ . עולה עמו ואינה יורדת. אמר ר״ה והיא בעולת בעל בעליתו של בעל ולא בירידתו של בעל: ולא ביריונו של בעל: הכניסה לו שפחה א'. א"ר חגא ואיתימא רשב"נ לא שהכניסה לו ממש אלא אע"פ שלא הכניסה פירוש כיון שהכניסה לו כספים לקנותה ממקצתן. תניא אחד שהכניסה לו ל) וא׳ שמצאתה לו בתוד ביתו. אר"י ב"ח אמר ר"ה אע"פ שאמרו ד' יושבת אנייפ שאמור די יושבות בקתדרא אבל מוזגת לו את הכוס ומצעת לו את המטה ומרחצת פניו את המטח המוחבת פניד ידיו ורגליו (פי׳ הרב שאינו דומה הצעה זו להצעה דמתני׳ והצעה דמתני׳ מתפרש לקמן המטה והכרים והכסתות ויש שם טורח יותר אבל הצעה דהכא הוא לפרוש הסדינין על המטה . שהוא לקירוב וחבה דומיא אר״ה כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה נדה עושה לבעלה חוץ ממז״ה והצעת המטה והרחצת פניו ידיו ורגליו: א״ר והצעת המטה ל"א אלא בפניו אבל שלא בפניו ל"ל בה: מזיגת הכוס. ליה בידא דשמאלא דאביי מנחה לי׳ אפומא דכובא אשרשיפא פי׳ המורה בימי ליבונה וכך פי׳ ר״ח ז״ל ליבונה מימי נדתה טרם שלא תטבול בכרת קיימא ואדרבה בימי ליבונה שכבר פסקה מראות יש טבבו בסקון בוואות ב לה להתרחק יותר ויותר. ומכאן מוכח שלא היו ...., בשהרה חוליהן. והדין נותן שמה טהרה יכולין לעשות בח״ל ³ אוכלין בטהרה חוליהן. שהוא מטמאה בקברות: משהין בפני שמש חוץ מבשר ויין ואר״ח בשר

שמן ויין ישן אמר רבא בשר שמן כל השנה ויין

בדדיה ומלערה: דלאו אורחה. אין דרך משפחתה להניק: בחריקאי. במקומי. ולי נראה ילשון חידקי קרן כלומר לשון פקידת מקום בפקד מקומי ובפגמי: אורחי. אורחים

המשתהים שבת או חדש: פרחי. עוברים לדרכם. לפי שבמקום שיש בני בית רבים נוהגים להתארח עוברי דרך: הח שחרת. כגון דברים קטנים: שראויה להכנים. שהכניסה נדוניא רבה ויש כדאי למביאה נדוניא זו לקנות ממקלתה שפחות להכנים ולשמשה: אבל מווגם לו כום ומצעת לו מטה. לפרום סדין ולבדין דבר שאינו טורח ומשום דמילי דחיבה נינהו כדי שתתחבב עליו. ולא דמי למלעת דמתני׳ דהוי דבר של טורח. ובכפייה הני לא כפי לה אלא חכמים השיאוה עלה טובה להנהיג זאת בישראל: חוץ ממויגם כום. כל שהוא דברים של קירוב וחיבה ומביחין לידי הרגל דבר: מיחלפה ליה. בימי ליבונה: אבי סדיא. מראשותיו: אשרשיפא. ספסל: הכל משהין לפני שמש. המשמש בסעודה ואוכליו בפניו ושוהין מלהאכילו עד שיקומו הקרוחים: חוץ מבשר שמן כו'. שמתחוה להם ומלטער: בחקופת **תמוו.** שריחו חזק וחום היום מחרחר בו ס כארם: תבשילה דחרדי. מיו כמהין ופטריות: אסתכני. הייתי מסוכן לאחזני בולמוס מחמת תאות רעבוני: גרגלידי. חתיכות דקות ועגולות. רודילי"ש בלע"ז: ממרסא דהנוניתא. תמרה שמינה כמו קריב לגבי דהינא ואידהן (שבועות דף מו:): קיוהא. קיהיון שיניים. איגרו"ר בלע"ו: כל דחים ליה ריחה חו קיוהה. מזיק את מי שאוכלין לפניו ואינו אוכל: חד ספי. מאכיל את השמש מכל מין ומין: וחד ספי ליה ממין אחד. בתחלת סעודה לשובע ומשאר המינין משההו עד שיגמור סעודתו: קדים ספי. קודם שיתן לפניו: מחחר ספי. מכל מין ומין לחחר שנתן לפניו ולפני האורחין: דקדים ספי משתעי חליהו בהדיה. לפי שכשנותן לפניהן והוא רואה ומתאוה ומלטער ופעמים שיש אורחיו הרבה: אוגור. שם מלך פרס: אטורנגא דמלכא. O מושיב המנות לפני

מלאכות שהאשה עושה לבעלה נדה עושה לבעלה חוץ ממזיגת הכום והצעת הממה והרחצת פניו ידיו ורגליו והצעת השרים ובלשונינו שינישקלחקו"ש: המטה אמר רבא ילא אמרן אלא בפניו אבל שלא בפניו לית לן בה: ומזיגת הממה אמר רבא ילא אמרן אלא בפניו אבל שלא בפניו לית לן בה: ומזיגת הכום "שמואל מחלפא ליה דביתהו בידא דשמאלא אביי מנחא ליה אפומא דכובא רבא אבי סדיא רב

פפא אשרשיפא ®אמר רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא הכל משהין בפני השמש חוץ מבשר ויין אמר רב חסִדא בשר שמן ויין ישן אמר רבא בשר שמן כל השנה כולה יין ישן בתְקופת תמוִז אמר רב ענן בר תחליפא הוה קאימנא קמיה דמר שמואל ואייתו ליה תבשילא דארדי ואי לאו דיהב לי איםתכני אמר רב אשי הוה קאימנא קמיה דרב כהנא ואייתו ליה גרגלידי דליפתא בחלא ואי לאו דיהב לי איםתכני

בריי. בריאים: עינני. עיניהם גדולות: חנני. בעלי חן: כרפסא. אפי״א: כוסברתא. אליינדר״א בלע״ו: לערא דידה הוא. החלב רב

בריי דאכלה ביעי הוו לה בני עינגי דאכלה כוורי הוו לה בני חינני דאכלה כרפסא הוו לה בני יותני דאכלה כוסברתא הוו לה בני יבישרני דאכלה אתרוגא הוו לה בני ריחני ברתיה דשבור מלכא אכלה בה אמה אתרוגא והוו מסקי לה לקמיה אבוה בריש ריחני אמר יוב הונא יבדק לן רב הונא בר חיננא אהיא אומרת להניק והוא אומר שלא להניק שומעין לה צערא דידה הוא הוא אומר להניק והיא אומרת שלא להניק מהו יכל היכא דלאו אורחה שומעין לה היא אורחה והוא לאו אורחיה מאי בתר דידיה אזלינן או בתר דידה אזלינן ופשיטנא ליה מהא יורדת עמו אמר רב יורדת עמו אמר רב הונא מאי קראה יוהיא בעולת בעל בעלייתו של בעל ולא בירידתו של בעל ר' אלעזר אמר מהכא 2כי היא היתה אם כל חי לחיים ניתנה ולא לצער ניתנה: הכניסה לו שפחה וכו': הא שארא עבדא ותימא ליה עַיילית לך איתתָא יּבחָריקאי משום דאמר לה הא מרחא לדידי ולדידה קמי דידך מאן מרח: שתים אינה מבשלת ואינה מניקה וכו': הא שארא עבדא ותימא ליה עיילית לך איתתא אחריתי דטרחה לדידי ולדידה וחדא לדידך ולדידה משום דאמר לה קמי אורחי ופרחי מאן מרח: שלש אינה מצעת המטה: הא שארא עבדא ותימא ליה עיילית לד אחריתי לאורחי ופרחי משום דאמר לה נפיש בני ביתא נפיש אורחי ופרחי אי הכי אפי' ארבע נמי ארבע כיון דנפישי להו מסייען אהדדי א"ר חנא ואיתימא ר' שמואל בר נחמני לא הכניסה לו ממש אלא יכיוז שראויה להכנים אע"פ שלא הכניםה תנא אחר שהכניסה לו ואחר שצמצמה לו משלה: ארבע יושבת בקתדרא: אמר רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא אע"פ שאמרו יושבת בקתדרא האבל מוזגת לו כום ומצעת לו את הממה ומרחצת לו פניו ידיו ורגליו "אמר רב יצחק בר חנניא יאמר רב הונא יכל

חייב ליתן לה כמו קופה של בשמים ושאר דברים ולמלמה כל כך שיכול להנות מזה כמה שפחות רבינו תם וים גורסין שמנאה לו משלו כלומר שהוא עשיר שיכול לקנות הרבה שפחות כפי נרכה: אבל מוזגת לו את הכום ומצעת

הכניםה לו שפחה אחת. קנת תימה אם הוא זן אותה א"כ מה

ואחת שצמצמה לו משלה גרםי׳. פירוש למלמה לו ממה שהוא

מרויח הבעל דבלא שפחה היא היתה עושה הכל ולא

היה זן אלא אותה לבדה ועתה זן אותה ואת שפחתה:

לו המשה. והא דתנן שלש אינה מצעת כתבתי בריש מכילתיו (דף ד:) [דלא הוי כמו הלעת המטה דמתני']: מחלפא דביתהו בידא דשמאלא. נמחזור ויטרי פי׳ הרב ר' שמעיה שהיה נזהר רש"י אפי׳ שלא ליתן מפתח מידו לידה ומכאן אין ראיה דשאני מזיגת כוס שהוא דבר של חיבה ואסורה אפילו להביא לפניו על השולחן אלא למר מנחא ליה אבי סדיא ולמר אפומא דכובא ומסדר אליהו דקתני גבי ההוא עובדא דמייתי בפ"ק דשבת (דף יג: ושם) באדם אחד שקרא הרבה

ושנה הרבה כו' ששאל אליהו לאשתו

שמא הבאת לו את הפך שמא הבאת

לו את השמן ואמרה לו חס ושלום

אפי׳ באלבע קטנה לא נגע בי נמי

אין ראיה דמלינן לפרש דשלא על הבאת הפך היה מקפיד אלא הכי

קאמר שמא בשעת הבאת הפך

לא נזהרת ונגע ביך וכן משמע שהשיבתו

אפילו באלבע קטנה לא נגע בי אבל שלא הביאה לו לא קאמרה ומה

שפירש דמחלפה ליה בידה דשמחלה

בימי לבונה דמשמע שיש להקל בימי

לבונה מבימי נדותה וכן מלינו בפרק

קמא דשבת (שם) בההוא עובדא

שהבאתי לעיל דקאמר בימי נדותיך

מהו אצלך בימי לבוניך מהו אצלך נראה דהיו רגילין לטבול אחר שבעה

לראיה כשפוסקת דלא אסירא השתא אלא מדרבנן אבל בזמן

הזה שאין רגילות לטבול עד אחר

שבעה נקיים אין חילוק בין ימי

נדות לימי לבון כדאמרינן במסכת

בהווייתה תהא עד שתבא במים:

בנדתה

שבת (דף סד:) תהיה

תורה אור השלם ו. ויבא אלהים אל ז. זְּבָּא בֶּיְלוּים הֶּלְיְלָה אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלְּיְלָה זִיאמֶר לוֹ הִנְּךְ מֵת עַל ָּרָיבּי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לְּקַחְתָּ וְהִוֹא בְּעֻלַת בְּעַל:

בראשית כ ג 2. וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אָשְׁתוֹ חֲוָּה כִּי הִוֹא הָיְתָה אַם כַּל חַי: בראשית ג כ

לעזי רש"י

אליינדר"א. כוסבר. רודילי"ש . . . ב. לחים עגולים דקים. איגרו"ר. חדות חריפות ַן שינישקל״שן. . ממונה על משק-הבית.

מוסף רש"י

בדק לן. מנסה אותנו ערובין נא.) ל**ס נדע** להשיב (חולין קלג.). חוץ ממזיגת הכוס. לחושיט לו, והצעת המטה כו'. שדרך קירוב וחיבה הן ובאין לידי הרגל דבר (לנויל ד:).

> רב פפא אמר אפילו תמרת'א דהנוניתא כללא דמילתא "כל דאית ליה ריחא ואית ליה קיוהא אבוה בר איהי ומנימין בר איהי חד ספי מכל מינא ומינא וחד ספי מחד מינא מר משתעי אליהו בהדיה ומר לא משתעי אליהו בהדיה הנהו תרתין חסידי ואמרי לה רב מרי ורב פנחם בני רב חסדא ימר קדים ספי ומר מאחר ספי דקדים ספי אליהו משתעי בהדיה דמאחר ספי לא משתעי אליהו בהדיה אמימר ומר זומרא ורב אשי הוו קא יתבי אפיתחא דבי אזגור מלכא חליף ואזיל אטורנגא דמלכא חזייה רב אשי למר זוטרא

ישן בתקופת תמוז. אמר רב ענן בר"ת הוה קאימנא קמי" דמ"ש ואייתו לי תבשילא דארדי ואי לא דיהבי לי מיני' איסתכני ר"פ אמר אפי' תמרי דאונניתא כללא דמילתא כל דאית ליה ריחא